

Sygn. akt III KZ 25/21

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **R. W.**

skazanego wyrokiem łącznym

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 23 czerwca 2021 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu
Apelacyjnego w (...)

z dnia 30 kwietnia 2021 r., sygn. akt WKK (...)

o odmowie przyjęcia kasacji

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 2 lipca 2020 r., sygn. akt II AKa (...)

utrzymującego w mocy

wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 27 czerwca 2019 r., sygn. akt II K (...)

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 lipca 2020 r., sygn. akt II AKa (...), Sąd Apelacyjny w (...) utrzymał w mocy wydany wobec skazanego R. W. wyrok łączny Sądu Okręgowego w W. z dnia 27 czerwca 2019 r., sygn. akt II K (...). Odpis orzeczenia Sądu II instancji wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o terminie i sposobie wywiedzenia kasacji został doręczony skazanemu w dniu 26 października 2020 r.

W dniu 19 listopada 2020 r. R. W. nadał w administracji Zakładu Karnego w I. sporządzoną osobiście kasację od wyroku Sądu odwoławczego. Do kasacji załączył wnioski o zwolnienie od opłaty od kasacji oraz o wyznaczenie obrońcy z urzędu celem „sporządzenia/weryfikacji złożonej kasacji”.

Zarządzeniem z dnia 28 grudnia 2020 r., sygn. akt WKK (...), Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) uwzględnił wniosek skazanego o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

W dniu 19 stycznia 2021 r. wyznaczony z urzędu obrońca - adw. P. G. - poinformował Sąd Apelacyjny w (...), że nie stwierdził podstaw do wniesienia kasacji w sprawie i załączył stosowną opinię. Wobec powyższego, zarządzeniem z dnia 19 stycznia 2021 r. wezwano skazanego do uzupełnienia braku formalnego kasacji poprzez sporządzenie jej i podpisanie przez adwokata, w terminie 30 dni od daty doręczenia zarządzenia, pod rygorem odmowy przyjęcia kasacji. Wezwanie to zostało doręczone skazanemu w dniu 25 stycznia 2021 r.

W dniu 15 lutego 2021 r. R. W. złożył kolejny wniosek o wyznaczenie „innego” obrońcy z urzędu, celem sporządzenia i podpisania kasacji.

Postanowieniem z dnia 15 marca 2021 r., sygn. akt II AKa (...), Sąd Apelacyjny w (...), nie uwzględnił wniosku skazanego o wyznaczenie kolejnego obrońcy z urzędu. Jednocześnie wezwano skazanego do uzupełnienia w terminie 7-miu dni od daty otrzymania wezwania braku formalnego kasacji poprzez sporządzenie jej i podpisanie przez adwokata. Odpis orzeczenia został doręczony skazanemu w dniu 23 marca 2021 r.

Zarządzeniem z dnia 30 kwietnia 2021 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) odmówił przyjęcia kasacji, z uwagi na nieuzupełnienie przez skazanego braku formalnego kasacji.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł R. W. Nie podniósł jednak żadnych konkretnych zarzutów, a jedynie wyraził swoje niezadowolenie z zaskarżonego rozstrzygnięcia oraz poprzedzającej go decyzji o odmowie wyznaczenia kolejnego obrońcy z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne.

Zgodnie z art. 526 § 2 k.p.k., jeżeli kasacja nie pochodzi od prokuratora, Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich albo Rzecznika Praw Dziecka, powinna być sporządzona i podpisana przez adwokata, radcę prawnego albo radcę Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Wymóg sporządzenia kasacji przez adwokata lub radcę prawnego, radcę Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej stanowi wyłącznie dodatkowy warunek formalny kasacji. Oznacza to, że kasacja sporządzona osobiście przez stronę nie może być traktowana jako pochodząca od osoby nieuprawnionej, ale jako nadzwyczajny środek zaskarżenia obarczony brakiem formalnym, podlegającym usunięciu na zasadach i w trybie określonym w art. 120 k.p.k. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 grudnia 2020 r., sygn. akt V KZ 54/20).

Natomiast z art. 530 § 2 k.p.k. wynika, że w przypadku wniesienia przez stronę osobistej kasacji, prezes sądu (przewodniczący wydziału, upoważniony sędzia) winien wezwać stronę do uzupełnienia ww. braku w terminie 7 dni, pod rygorem odmowy przyjęcia kasacji. Dopiero, gdy strona nie usunie tego braku w określonym terminie, aktualizują się podstawy do wydania zarządzenia o odmowie przyjęcia tego środka zaskarżenia.

Jednocześnie konsekwentnie podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, że jeżeli strona w terminie wyznaczonym na usunięcie ww. braku złoży wniosek o wyznaczenie obrońcy lub pełnomocnika z urzędu w celu sporządzenia i podpisania kasacji, to termin na uzupełnienie braku ulega zawieszeniu na czas rozpoznania wniosku o wyznaczenie przedstawiciela procesowego z urzędu (zob. D. Świecki (w:) Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany, pod red. D. Świeckiego, LEX/el. 2020, komentarz do art. 526, teza 5 i 9).

W przedmiotowej sprawie powyższa procedura została zachowana. Jak wskazano wyżej, pierwotnie wyznaczono skazanemu obrońcę z urzędu, celem zbadania podstaw do wywiedzenia kasacji oraz sporządzenia i podpisania tego

nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Następnie, w związku z przedłożeniem przez obrońcę z urzędu opinii o braku podstaw do wywiedzenia kasacji, zobowiązano R. W. do wniesienia kasacji sporządzonej przed adwokata z wyboru, zakreślając mu termin 30 dni do dokonania ww. czynności procesowej. Z uwagi na złożenie przez skazanego w tym okresie kolejnego wniosku o wyznaczenie kolejnego obrońcy z urzędu, przy jednoczesnym braku podstaw do jego uwzględnienia, Sąd Apelacyjny w (...) podjął decyzję odmowną. Jednocześnie ponownie wezwano skazanego do uzupełnienia w terminie 7-miu dni braku formalnego kasacji poprzez jej sporządzenie i podpisanie przez podmiot fachowy. Skazany nie usunął jednak braku w wyznaczonym pod rygorem odmowy przyjęcia kasacji terminie, co czyni zaskarżone rozstrzygnięcie słusznym i prawidłowym.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.